

(המשך מעמוד 47)

נגד העבריינים, ביקשתי צו סגירה אדי מיניסטרטיבי נגד העסק, ואחרי שראש העיר חתם על הצו, סגרנו את החנות. אריה קרמר ידע לספר כי צילה ארליך היא חברה בוועד הבית, אולם הכר חיש נמרצות כאילו היא או בעלה הפילו לחצים למען הטיפול המהיר והיעיל של פקחיו בחנות הטורדנית. לטענתו של קרמר, צילה ארליך כלל לא היתה חתומה על המכתב ששלח אליו ועד הבית. בפני הגברת שטיינברג, אף היא חברה בוועד הבית, גירסה שונה במיקצת. היא אינה מתכחשת ליוזמתה של צילה ארליך לפעולה נגד חנות הגלידה, ואף מציינת זאת בנימוק "כי הילדים ילכלכו את המידרכה ואת הבית ויעשו לנו רעש כל היום בגלל החנות הזו. לא איכפת לי שיפתח חנות בגדים או נעליים, אבל לא חנות גלידה." לדבריה של הגברת שטיינברג ברצוננו גם צילה ארליך על מכתב התלונה ששלחה לעירייה.

אם חתמה צילה ארליך אם לאו, ניתן היה להניח שהפניה מצד ועד הבית נעשתה על דעת כל הדיירים. אולם לא כך הם פני הדברים. לפחות ארבע מישפחות הגרות בבניין, מישפחות יוסף מזל, רחל לילה, מיוארה כהן ודגני, לא ידעו כלל על יוזמתה של צילה ארליך, וטענו כי חנות הגלידה כלל אינה מפריעה להם.

שרה פרלמן הישישה, דיירת קומת הברזניים שבין חנות הגלידה ובין דירתם של בני הזוג ארליך, ידעה על היוזמה. "לי אישית החנות לא הפריעה בכלל", היא מספרת, "אבל ידעתי שכל העניין לא מירצא חן בעיניה של גברת ארליך, והבנתי שהיא רוצה שהחנות תיסגר".

רת חנות הגלידה, וכששמעו את הסבריו של בריאן הגיבו מרביתם בזהירות וניגדו שו לבדוק, מקרוב. גם מבעד לשמשות החנות הגעולה ניתן לראות כי הקירות והתיקרה נקיים, והנימוק המופקפק של "ליכלוך על הקירות" מגוחך.

בעלת חנות הירקות הסמוכה הגיבה ברירפיות. "שמעתי שהחנות הפריעה לה והיא טענה שזה יסריח, אבל לא תיארתי לעצמי שיסגרו את החנות. זה גועל נפש, בושה וחרפה מה שעשו לבחור הזה. אל תכתוב את השם שלי בעיתון, כי היא יכולה לעשות את זה גם לנו."

צבי קרני ניסה לברר את הסיבות לסגירת החנות, ופנה אל הפקח אברהם בוקר סנבאום, מנהל סניף צפון של אנף הפיקוח בעירייה. "הוא רמז לי", סיפר קרני, "שהופעלו לחצים על הפקחים כדי שיסגרו את החנות, והסביר לי שהוא עורבד כבר 17 שנים בעירייה ולא מחפש צרות, ופשוט עשה מה שדרשו ממנו." בוקסנבאום עצמו סירב לשוחח על נושא סגירת החנות של בריאן זיגמן. "פעלנו בדיוק לפי החוק", תההיר.

מיפעל

ללא רישיון

ת לאותיו של העולה החדש בריאן זיגמן וסגירת חנות הגלידה שלו לא היו זוכים אולי בתשומת לב מיוחדת, אילמלא פרטים תמוהים שצצו תוך כדי ברור העניין. ייתכן שצילה ארליך היתה זוכה אפילו ביישריכוה של קפדנותה בשמירה על החוק ככתבו וכלשונו. אחרי הכל היא מנהלת, יחד עם בניה, את מיפעל האופטיקה שהפקיד בידיה בעלה

לפני שנים אחדות, ובמיסגרת הפירסומים הרבים על עיסקי השרים נמצאת מישפחת ארליך במצב מביך פחות מזה של מישפחת הורביץ או שרון. אך מה שלא פורסם מעולם הוא מירקומי המדוייק של בית החרושת מסל'210קט למוצרים אופטיים שאותו מנהלת צילה ארליך. מסתבר שהמיפעל השנוי במחלוקת ממוקם ברחוב פינקס 47, בבית מגוריהם של בני הזוג ארליך, דבר ההופך את חייה של צילה ארליך נוחים הרבה יותר. אולם המיפעל איננו שוכן, כפי שניתן היה להניח, בחנות רחבת ידיים או במיבנה מייחוד, אלא דווקא בתוך דירה שרקומת הבניינים, באיזור המיועד למגורים ושארורה בו הקמת מיפעלי מלאכה.

כדי להבין במלואה את משמעות הרעבדה שמישפחת ארליך מנהלת בית החרושת בתוך דירה שנועדת להיות דירת מגורים באיזור מגורים מובהק של תל אביב, יש לזכור שעיריית תל אביב מנהלת מילחמת תורמה נגד פתיחת משרדים ועסקים באיזורי המגורים של תל אביב. נראה שהפעלת בית החרושת עלידי אשת שרה-אוצר בתוך דירת מגורים, נעלמה מרעיניהם הבוחנות של פקחי עיריית תל אביב, העיניים שהצליחו להבחין בכיתמי ליכלוך בלתי ייקימים על קירות חנות הרגלידה של בריאן זיגמן.

גילוי מפתיע זה מעורר, כמובן, שאלה: האם יש למישפחת ארליך רישיון להפיעיל את המיפעל שלה במיקומו הנוכחי; ומה דעתה של עיריית תל אביב על עובדה זו?

בבדיקת הנושא בעיריית תל אביב הסתבר שלבני הזוג ארליך אין רישיון להפעלת מיפעל האופטיקה שלהם ברחוב פינקס 47. הסיבה להיעדר הרישיון פשוטה.

בשנת 1966, כאשר שימחה ארליך היה סגן ראש עיריית תל אביב וחבר מועצת העיר, הפנתה מישפחת ארליך בקשה ליוועדת בניין ערים וביקשה להפוך את הדירה העורפית שברחוב פינקס למעבדה. בבקשה הודגש שסוג העסק הוא כזה שאינו גורם לרעש.

דובר העירייה עמיקם שפירא שבדק את הנושא בזהירות רבה מסר: "ב-31 ביולי 1966 נתנה ועדת בניין ערים אישור עקרוני להפיכת דירה עורפית ברחוב פינקס 47 למעבדה. הוועדה לא נימקה בהחלטתה את הנימוקים לאישור, בבקשה שהוגשה עלידי מישפחת ארליך נאמר שזו מעבדה שלא גורמת רעש, וזה מהווה תחליף לחנות שפעלה בחזית הבית. העסק של מישפחת ארליך אינו טעון רישיון, משום שהפעלת מעבדה אינה טעונה קבר לת רישיון. משמעות האישור הזה היא שלבני הזוג ארליך היה מותר לפתוח את העסק כפי שהוא מתנהל באותה דירה. עד היום לא היו גם תלונות מצד דיירים או שכנים על העסק."

בראיונות שהעניקה צילה ארליך לעיתונות היא מדברת על העסק המישפחתי כעל "מיפעל" לייטוש עדשות, ואין חולק על העובדה שבדירה ברחוב פינקס מפעילים הפועלים מכונות ליטוש. אולם מיפעלי מסל'210קט כע"מ נחשבים לגבי דידה של עיריית תל אביב כמעבדה אשר ניתן להפעילה בדירת מגורים באיזור מגורים מובהק של העיר.

אם רוצה בריאן זיגמן לפתוח חנות לגלידה ללא צורך ברישיון, כל מה שעליו לעשות הוא כנראה ללכת על פי הדוגמה של שרה-אוצר שמחה ארליך ולהגדיר את חנותו כמעבדה לגלידה.

משה מאור

בואו לעשות חיים משוגעים בכפר הנופש באשקלון!!!

לצעירים ולצעירים ברוחם צפויה חויה בלתי נשכחת באוירה מחשמלת. בכפר הנופש באשקלון תשכחו מכל העולם.

- * מועדון לילה — ריקודים, אלויס, ריקודים, שק...
- * מטבח צרפתי משגע — יין, יין, יין כיד המלך...
- * רכיבה על סוסים — דהירה, טיולים, דהירה...
- * בריכת שחיה אולימפית — למתאמנים לאולימפיאדה...
- * חוף ים משגע — פרטי למתארחים, נקי, מסודר...
- * כרי דשא — רחבי ידיים, ירוקים, רעננים...
- * מתקני ספורט — טניס, כדורעף, כדורסל...
- * אירוח מלא — כולל 3 ארוחות דשנות...

* מספר המקומות מוגבל! *

הזמנת מקומות: רון נסיעות וטיולים

רח' הירקון 107, תל-אביב, טלפונים: 223852, 224120.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118
חניה חופשית

ברגע האחרון
נותרו מספר מקומות לחגים בכפר הנופש

נווה אטיב
(ראה עמוד 46)

מחנה שלי
ביום א' 11.9.77 בשעה 17.00 יתקיים במועדון "שלי", רח' בוגרשוב 60, תל-אביב

כנס פעילים מרכזיים של סניפי "שלי"
על סדר היום:
1) תוכנית פעולה לסניפים.
2) דיון על דרכי הפעולה בקרב ציבור הפועלים.

ועדת האירגון